

meši“ zlatomešniške palice smejo posluževati, kakor infilirani mešniki škofije palice.

Po skončani „zlati sv. meši“ izpostavilo se je zopet presv. R. Telo in g. zlatomešnik zapeli so zahvalno pesen: „Te Deum laudamus“, na kar so podelili sv. blagoslov skazalnico, kakor v začetku cerkvene slovesnosti. Pred razhodom podelili so g. zlatomešnik zbrani množici svoj „zlatomešniški blagoslov“ z zlatomešniško palico v roki po onem obredu, katerega rimski pontifikal predpisuje pontifikantom ob koncu pontifikalnih sv. meš. Zdajci odložili so zlatomešnik mešna oblačila in povrnili smo se po prejšnjem redu in potu nazaj na zlatomešnikov dom. (Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici. (Svečanost.) Večkrat ste uže čitali v „Slov. Gosp.“ dogodke na Črešnovcu, šaljive in otužne, ali sedaj pa kaj veselega sporočim, namreč svečanost, katere se je 19. septb. l. l. pri sv. treh kraljih, podružnici farne cerkve sv. Mihela, vršila. — Ta cerkev je poldrugo uro od Črešnjevca proti jugu na prijetnem griču postavljena. Od tega griča ima romar zanimiv razgled na vse štiri kraje sveta. Ako se obrne proti jutru, zre oko čez Ptujsko polje v slov. gorice in če oko za solncem drči, imaš na levi hrib „Donati“ pri Rogacu, na desni pa „Boč“ pri Poličanah. Boč je naš sosed, kateri — sosebno prebivalec na Črešnovcu — resnobno k sreči govori: „Mir vam bodi!“ — Proti večeru imaš Konjiško goro in proti polnoči pa veličansko Pohorje. V sredi Pohorja je tudi veličanska podružnica sv. treh kraljev, ravno naši cerkvi nasproti, se vé, da le v daljavi. Ti kralji so iz višine radovedni zrlji, poslušali in ugibali, kako veselje imajo sosednji kralji v Ješevcu! Radovednost jim ne da miru, zato po telefonu vprašajo: „Kaj se pri vas godi? sinoči strel, zvonjenje, dnes vbrana godba, vse polno ljudi?“ — Ti v Ješevcu jim veseli odgovoré: „Mi smo večstoletno oblačilo slekli in novo oblekli“. — Obhajali smo blagoslovljenje prenovljenega velikega altarja, kateri je 6 m. širok in 9 m. 75 cm. visok in v nji so svetniki v tri vrste razdeljeni; enak je baje poprejšnjemu velk. altarju v stolni cerkvi v Mariboru in znabiti tudi od tistega mojstra. — Imenovani altar je g. But iz Kostivnice, — po slov. Štajarju itak dobro znan umetnik — mojstersko in jako okusno, ter po ceni prenovil. — Presbyterij je pa cerkveni slikar, Franc Baldisera, zmalal. Na oboku je vnebovzetje blažene M. D., na straneh štirje evangelisti. Zatoraj se zamoreta ova umetnika z najboljšo vestjo vsem p. n. farnim predstojništvom priporočati. Ob desetih so velecenjeni in radi

svojih lepih lastnosti obče čislani gospod Ant. Hajšek, župnik in dekan v slov. Bistrici, altar blagoslovili. Potem je bil spreved okolo cerkve, kateri je zavoljo gnječe ljudstva celo uro trajal. Po sprevedu stopijo g. dekan na leco. Vse je tiho, vseh oči so na njih obrnene. V krepki, jedrnat in razumljivi besedi presrčno pozdravijo romarje, kateri so od daleč in blizu prišli počastit usmiljenega Jezusa, kakor enkrat sv. trije kralji. — Zahvalijo se Bogu, od katerega pride vse dobro, da je to delo blagoslovil; domačemu vlč. gosp. župniku za njih trud in skrb, katero so pri nadzorovanju imeli; poštenim in skrbnim cerkvenim ključarjem, kateri so v slabih letih tako dobro gospodarili; na zadnje pa tudi bližnjemu sosedu, kateri je delavce zdatno podpiral. (Konec prih.)

Iz Čadrama. (Društveno poročilo.)

V zadevi našega društva za pozidanje nove farne cerkve, katero zdaj že 2 leti obstoji, se je naznanilo, da to društvo ima zdaj 1130 udov na papirji, pravih društenikov pa le 980 in sicer 635 dobrotnikov, ki se s svojimi darovi niso vezali ne na čas ne na znesek in 345 navadnih društenikov, kateri vsako leto le po 52 kr. k društenim namenom vlagajo. Posebni dobrotniki našega društva so razun ustanovnika gg. Leop. Magerla z 400 fl., bivšega odbornika in tajnika č. g. Ant. Potočnika z 110 fl., vzvišeni knez gosp. Hugo Windisch-Grätz, gg. France Kunaj star., Karol Kriechbaum in Fr. Jonke, vsak z 100 gld. Fr. Kunaj ml., vzvišena princesinja gospá Marija Hugo Windisch-Grätz, Jan. Kmetec, Jan. Potočnik in Janez Germ, vsak po 50 gld., g. fužinski oskrbnik Štefan Kocijančič z 25 gld., vodja v steklarni Fr. Strzelbicki z gospo 25 gld. in delavci, njegovi podložni, so do zdaj darovali 90 gld. Od zunajnih dobrotnikov smo razun drugih tudi v pr. l. prejeli od vlč. g. papeževega kamornika in kanonika Fr. Dvoržak-a v Kromerizu na Moravskem 20 gld., od g. graščaka v Goliču pri Konjicah z gospo 20 gld. Drugi tuji in domači dobrotniki so nam eni več, drugi manj darovali, tako da ima zdaj naše društvo že 5900 gld. gotovine, katere je 4225 gld. pri 36 tukajšnjih lastnikih razposojene 1612 gld. z obrestmi vred pa je v Konjiški posojilnici vloženih. Obljubili so še našemu društvu darovati g. Juri Regoršek 200 gld., kmeta Ant. Podgrajšek 100 gld. in Fr. Sparovic 50 gld., nekateri drugi premožni farani pa društvu obetajo svoj donesek darovati, ako se bo enkrat stavba začela. Zastonj pač ni Gospod govoril, da če hoče kdo stolp ali cerkev zidati, mora pred začetkom prevdariti, ima li dovolj denarja, da bo zamogel delo dokončati ali ne, da ne bo v sredi dela moral nehati in ga bodo potem vsi zasmehovali, ker je začel zidati in ni mogel končati. Ako bi bili vsi z združenimi

nas človek dejal tje gori na mejo nemške Prusije. Doslej je bilo namreč pri nas zavetje za vse mogoče in nemogoče nemškutarje. Ti so delali z nami in z našim premoženjem, ne da bi nas prašali in da bi nam bili kaj v našo korist storili, tega že celo ne. Kar nam je nemški „bauernverein“ velel, to so naši možaki v obč. zastopu storili. Kaj? Za to naši možje niso vprašali, bili so mamehuki, kimali so. Kedar je naš mogočni župan pomignil, potem pa je bilo vse dobro. Letos pa smo vendar le enkrat se otresli tega jarma. Kedar so bile volitve, prišli smo v velikem številu in naši prejšnji „harambaši“ so ostali na cedilu. Odslej je obč. zastop naš, slovensk, vsi tisti, ki so bili doslej nemškemu „bauernvereinu“ za rep, so pri volitvi propadli, tako propadli, da jih nihče, tudi višje oblasti, do katerih so se po hlapčevski obrnili, ne bodo mogle več izkopati. Živeli možje, ki so to storili, živeli naš novi obč. zastop! Drugikrat več, ako vam bode g. urednik po volji. (Prav lepo prosimo! Tako in enako poročilo nam je prav po volji. Ured.)

Iz Podčetrka. (Čudne reči.) Resnica je sicer, da smo mi precej daleč od življenja, to je od železnice in človek bi mislil, da se to, kar se izgodi pri nas, ne izve lahko. Ali v tem ni tako. Pri nas se govori, da se godé v teh krajih reči, katerih ni kje drugje, vsaj v tolikem številu ne. Pravi se, da stoji v nemških listih veliko in taci reči, ki človek misli, da niso resnične. Ako bi bile pa resnične, gosposke morale bi seči v mes, da bi se to poravnalo. Izlasti se črnijo naši gg. duhovniki. Mi jih sicer spoštujemo in Bog ve, da ne vemo, kako da bi jih kdo ne spoštoval, ako še je le količkaj kršč. vere v njem. Če se pa bere o njih več taci reči v nemških novinah, kakor sem bral tóvnej v „M. Z.“, to se mi pa vendar le zdi preveč. Kaj, sem si mislil, ali sme že vsak „fakin“ dajati v „cajtinge“ reči, ki jih je storil sam, potem pa jih podtakne našim gg. duhovnikom? Kje ima pa tu oči gosposka? Da dela ona tu, toda samo le v rečeh, ki se dotikajo duhovnikov, kakor tica štruc, tista, ki vtakne kljun v pesek, kedar sluti nevarščino, tega ne morem in nočem misliti. Toda kako si naj jaz, prosti kmet, to razložim?

S Pake. (Odgovor.) Dopisnik s Pake v zadnji šte. „Slov. Gospodarja“ pravi, da sem sam priznal, da sem v ozki dotiki s šulvereinom, ker sem v odgovoru rabil besedo „šulvereiner“, katero ime mi je dopisnik dal. Dalje, da naznanjam vsemu slovenskemu svetu, da od šulvereina podpora jemljem, (kar bi sicer ne bila pregreha.*) Dopisnik naj mi dokaže, kar trdi! Kar sem pa o pravici do sobe in o drevesnici rekel, to je resnica, ter prvo lahko s dotičnimi pismi skazem, drugo pa lahko vsak sam vidi

*) Oho! Ali mislite v resnici tako? Staved.

in spozna. Tudi dopisnik je lani gosp. barona Warsberga v „Slov. Gospodarju“ zarad podarjenega zemljišča hvalil. Kar se tiče pregovora: Peri kožuh itd. naj izve toraj slov. svet, da je bil v nedeljo 27. sušca Kožuh v veliki „žehti“, ali se je pri tem zmočil ali ne, še ni znano!

L. Kožuh.

Iz Celja. („Dijaška kuhinja“.) Našej mladi ustanovi so darovali gg.: Lenček Franc, posestnik v Blanci, Kunstič Ivan, učitelj v Sevnici, Franc Vršec, c. kr. notar v Sevnici, Ivan Fišer, c. kr. notar v Mokronogu; preč. gg.: Martin Sevnik, župnik v Št. Petru, Anton Fischer, vikar na Laškem, Franc Hrastel, kaplan na Laškem, Josef Kodella, inženir v Mariboru; g. dr. Weingerl v Zagrebu, gospa Marija Potočin v Zidanemmostu, prevzv. knez Windischgrätz; gg.: Peter Dobnik iz Zoče, Ferdinand Roš v Hrastniku, Ivan Stožir, profesor v Zagrebu, dr. Josip Fon, primarij v Zagrebu, preč. g. Radosl. Marzidovšek, c. kr. vojni kapl. v Zadru, g. Norbert Zanier, trgovec v Št. Paulu in g. Oset Simon, trgovec na Vranskem, vsi po 5 gld. Zatem posojilnica v Šoštanj 50 gld. Po gosp. Gabrškemu pa je nabranih in sicer od gospodov: Brinovec Jaka, posestnik, Stepič Anton, c. kr. davkar, Meglič Simon, učitelj, Schwendtner Karl, trgovec, g. Šentak Terezija, posestnica, Kumer Anton, župan, Musi Josef, posestnik, Klobučar Anton, uradnik, J. Lah, posestnik, Jakob Mesič, posestnik, Presinger Franc, pos., Gradičnik Julius, posestnik, Seunik Matija, kanclist, g. Gabršek Tereza, soproga tajnika, Florjan Karl, župan, vsi po 1 gld. Čitalnica Vranska 2 gld., Južna Valentin, posestnik 2 gld., Govedič Franc, posestnik, Šorn Franc, nadučitelj, Farčnik Anton, nadučitelj, Reich Ivan, učitelj, Gradišnik Luka, zdravnik, vsi po 1 gld. Savinjsko učitno društvo 3 gld. 20 kr. V družbi nabrano 80 kr. Skupaj je torej tega 29 gld. Gosp. Spendé, učitelj v Gornjemgradu je nabral od gospodov: Dr. J. Šlander, zdravnik, J. Mikuš, tržan, J. Mikuš, zasebnica, J. Jane, oskrbnik, J. Wolf, kaplan, A. Loretič, trgovec, M. Spende, učitelj, vsak po 1 gld., neimenovan pa 20 kr., skupaj 7 gld. 20 kr. Preč. g. Gregor Presečnik, kaplan v Polčanah 2 gld. in g. Dr. France Firbas, c. kr. notar v Brežicah 10 gld. Maks Veršec, blagajnik.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V spremstvu Njih veličanstva vršé se važne spremembe. Prvi generalni adjutant ali pobočnik postane fml. vitez Beck, doslej načelnik generalnega štaba, drugi pa fml. grof Paar in dosedanji drugi pobočnik, fml. pl. Popp, povrne se v armado. — Ako obvelja želja českih poslancev, dobode Praga tri poslance več, Moravska vojvodina pa